

[Stegger Nielsen.]

stemændene ikke har fået fuld dækning gennem denne lov. Mit parti ønsker ikke at stille en enkelt stand i samfundet i en uretfærdig og økonomisk urigtig stilling i forhold til andre, derfor vil vi medvirke til lovforslagets fremme.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg har set under behandlingen i folketinget, at man har nævnt pensionisternes forhold. Jeg erkender, at de ved den senere lovgivning om midlertidige tillæg har fået en bedre placering. Vi ønsker gerne denne gruppe af medmennesker, der ikke tæller så mange, så godt behandlet som vel muligt, men vi ønsker ikke ved denne lejlighed — måske der kommer en lejlighed til at drøfte det senere — at stille forslag om ændringer for deres vedkommende.

Som stillingen er, skal jeg på mit partis vegne tilslutte mig forslaget og anbefale det til en hurtig og velvillig behandling og vedtagelse.

Bouet: Mit parti havde ønsket, at den lønforhøjelse, som tjenestemændene skulle have, var blevet formet anderledes, end den er i det foreliggende lovforslag, og mit parti har derfor stillet ændringsforslag i det andet høje ting bl. a. om en procentvis forhøjelse af reguleringen fra 1946. Det er jo en kendsgerning, at mellemstanden iblandt tjenestemændene og de højere tjenestemænd ikke på langt nær har fået dyrtiden ækvivaleret, således som de fleste andre samfundsklasser har. Den ærede ordfører for socialdemokratiet henviste til arbejderne, og den højtærede minister drog en sammenligning mellem lønforhøjelserne for arbejderne og lønforhøjelsen for de tjenestemænd, som svarer nogenlunde til lønarbejderne indenfor stats-tjenestemændene; denne samfundsklasse har fået mere end dækning for dyrtiden fra 1939, hvorimod mellemstanden og de højere embedsmænd ikke nær har fået det. Jeg misunder ikke de arbejdere og tjenestemænd, som har fået fuld dækning, men ser man i statistiske oplysninger, vil man se, at af de andre samfundsklasser har de fleste siden 1939 fået meget stor dækning for dyrtiden. Man behøver blot at se på landbrugernes indtægt eller på snedkermestrenes, så viser det sig, at tjenestemændene i de klasser, jeg nævnte, er i høj grad forfordelt.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet spurgte, om 1939 nu også var det rigtige årstal at gå ud fra. Ja, 1939 må betragtes som et normalår, derfor er det naturligt, at man går ud fra det som grundlag.

Det ærede medlem bemærkede, at han

ikke forstod, hvorfor de gamle, som nu har børnene fra hånden, skulle have det fulde tillæg. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem mener; er der tale om en slags fattighjælp til de ældre, efter at de har tjent staten en lang årrække? Er det ikke en efterløn, fordi de i mange år har haft mindre løn end folk i de private erhverv? Det samme gælder pensionisterne, som efter lovforslaget kun skal have 70 pct., hvor vi ønskede 100 pct. Mener man, at de gamle, som har viet stats-tjenesten deres liv, skulle have en almisse? Jeg mener, at det er en efterløn, som de har ret til.

Den højtærede minister mente, at tidspunktet for en lønningskommission ikke var kommet så kort tid efter gennemførelsen af tjenestemandsløven. Det er kort tid efter, det indrømmer jeg, men tiden har også forandret sig i disse år, og man ved, hvor længe en lønningskommission arbejder; derfor var det naturligt, om vi havde nedsat en lønningskommission, der skulle se på, hvorledes forholdene nu burde ligge. Men dette forslag har vi fået nedstemt i det andet høje ting, og jeg skal ikke gentage det her, der bliver nok en lejlighed til at komme tilbage til dette spørgsmål. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, som medfører en forbedring af tjenestemændenes kår, og som vi altså må nøjes med for denne gang.

Anna Westergaard: Det radikale venstre lægger megen vægt på, at det foreliggende lovforslag er tiltrådt af samtlige tjenestemandsgesandtsorganisationer. Vi betragter den forhandlingsordning, som nu i mere end 30 år har været etableret mellem tjenestemandsgesandtsorganisationerne og myndighederne, som meget værdifuld for begge parter, og vi ser derfor med nogen betænkelighed på, at denne ordning undergraves ved overbud i tinget fra enkelte partier, efter at der fra begge sider er givet tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Med hensyn til dette lovforslag deltager jeg gerne i den kompliment, som den socialdemokratiske ordfører sendte den højtærede minister, hvis forhandlingskunst atter har bragt et resultat.

Det radikale venstre giver det foreliggende lovforslag sin tilslutning. Vi anerkender, at den udvikling, der er foregået dels på det økonomiske og prismæssige, dels på det sociale område, bør påvirke tjenestemandsgesandtslovgivningen. Der er trang til nærmere overvejelse og belysning af spørgsmålet om, hvorvidt den foretagne graduering er tilstrækkelig og rigtig, af spørgsmålet om samgifte,